

Publicerad 2015-03-22 22:28 av Emma Fransson Forss

Som jag vill, men verkligheten är inte sån

Jag vill känna en hand på min axel, som glider nedför min arm, stryker mig försiktigt.

Jag vill känna en svag andedräkt i mitt öra, som mjukt viskar att allt är okej.

Jag vill känna små, tysta andetag i min nacke innan jag somnar på natten.

Jag vill känna saknaden när jag är borta.

Jag vill känna en hand i min när jag går hem från krogen på natten.

Jag vill känna mig som den bästa, att jag är unik för det finns ingen som jag.

Jag vill känna att det är förvirrande, fullt med glädje och helt otroligt, att få vara med mig.

Jag vill känna en hand om som sakta torkar bort tårarna från min kind.

Jag vill känna värmen av en omfamning, full av kärlek.

Jag vill känna värmen från dina läppar när du sakta böjer dig framåt för att kyssa mig.

Jag vill känna kärlek.

Inte en hand på min arm som håller alldeles för hårt.

Inte en från andedräkt i mitt öra som skriker vilket luder jag är.

Inte stön i min nacke när du tvingar dig på mig.

Inte känna hatet.

Inte känna när du slår bort min hand när jag söker din.

Inte känna mig som den fulaste, sjukaste människa som finns, det finns ingen som jag.

Inte känna att det är jobbigt, fullt av missnöje och helt förfärligt, att få vara med mig.

Inte känna en hand som likt tortyr slår tårarna från mina kinder.

Inte känna kylan i din famn när du känner dig tvingad att hålla om mig.

Inte känna den avsky du utstrålar när du kysser mig.

Inte känna att döden är den enda utvägen, ur ur alla känslor som kommer, när du är hos mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Emma Fransson Forss med Poeter.se id #50301 innehar upphovsrätten